

พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนมชีพก็เพื่อเอกภาพ

LECTIO (พระเจ้าตรัสอะไร)

⁴²คนเหล่านั้นประชุมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง ร่วม "พิธีบิขนมปัง" และอธิษฐานภาวนา ⁴³พระเจ้าทรงบันดาลให้บรรดาอัครสาวกทำปาฏิหาริย์และเครื่องหมายอัศจรรย์เป็นจำนวนมาก ทุกคนจึงมีความยำเกรง

⁴⁴ผู้มีความเชื่อทุกคนดำเนินชีวิตร่วมกันและมีทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม ⁴⁵เขาชายที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ แบ่งเงินให้ทุกคนตามความต้องการ

⁴⁶ทุก ๆ วัน เขาพร้อมใจกันไปที่พระวิหารและไปตามบ้านเพื่อทำพิธีบิขนมปัง ร่วมกินอาหารด้วยความยินดีและเข้าใจกัน สรรเสริญพระเจ้า และได้รับความนิยมนจากประชาชนทุกคน ⁴⁷องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้จำนวนผู้ที่ได้รับความรอดพ้นเพิ่มขึ้นทุกวัน" (กจ 2:42)

* โฉมหน้าแท้จริงของพระศาสนจักร

หัวข้อการภาวนาเพื่อเอกภาพของคริสตชนประจำปี ค.ศ. 2011 ได้ถูกมอบหมายให้คณะกรรมการเตรียมงานซึ่งประกอบด้วยคริสตชนนิกายต่างๆ ที่ประจำอยู่ ณ กรุงเยรูซาเล็มเป็นผู้คิดและจัดเตรียม คณะกรรมการชุดนี้ได้ร่วมกันไตร่ตรองชีวิตของชุมชนกลุ่มแรกที่หนังสือกิจการของอัครสาวกกล่าวถึง เป็นชุมชนที่สังคายนาवादิกัณฑ์สองนำมาเป็นต้นแบบของพระศาสนจักร ที่เกิดจากการรวมตัวของผู้ติดตามพระคริสตเจ้า

บรรดาคริสตชนกลุ่มแรกสัมผัสได้ถึงความเป็นหมู่คณะที่เข้มข้นของตน เขาเหล่านั้น“ประชุมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง” (ข้อ 42)

หนังสือกิจการของอัครสาวกยังฉายให้เราเห็นอีกภาพหนึ่ง คือ “กลุ่มผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่คิดว่าสิ่งที่ตนมีเป็นกรรมสิทธิ์ของตน แต่ทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม” (กจ 4:32)

พระศาสนจักรแห่งเยรูซาเล็มประกาศการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้าด้วยความยินดี ถึงแม้จะต้องประสบกับการทรมานซึ่งเป็นกางเขนหนักสำหรับพวกเขาก็ตาม การกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าเป็นความหวังและพลังที่ทำให้เขายืนหยัดในการเป็นพยานถึงพระองค์

ประวัติศาสตร์ของเยรูซาเล็มก็คือประวัติศาสตร์ของชนทุกยุคทุกสมัย

* ภาพที่ได้รับการซ่อมแซมจากพระจิตเจ้า

มนุษย์ชาติถูกแบ่งแยกอันเป็นผลของการแข็งข้อของอาดัม มีหลายเหตุการณ์เป็นข้อพิพาทจนถึงเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นตอนสร้างหอบาเบล ประชาชนเหล่านั้นไม่

สามารถอยู่และทำงานร่วมกันได้ แต่การแบ่งแยกนี้ได้รับการเยียวยารักษาด้วยภาษาเดียวกันที่พระเยซูเจ้าตรัสและทรงปฏิบัติ ภาษานั้นคือภาษารักที่ทุกคนเข้าใจ

บทภาวนาที่พระเยซูเจ้าทรงสวดก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อความ เป็นเอกภาพของบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์ และการเจริญชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่พระองค์ ตรัสไว้ คือ ³⁵ *“ถ้าท่านมีความรักต่อกัน ทุกคนจะรู้ว่า ท่านเป็นศิษย์ของเรา”* (ยน 13:35)

ความแตกแยกเกิดขึ้นเนื่องจากขาดพระวาจาที่พระเยซูเจ้าทรงนำมามอบให้แก่ทุกคน พระ วาจาจะเป็นเสมือนการขับร้องประสานเสียง ที่กลมกลืนกันอย่างไพเราะ แม้เสียงจะแตกต่างกัน ก็ตาม

ชุมชนศิษย์พระคริสต์พูดถึงการเรียกของพระเจ้า ให้มนุษย์ชาติเจริญชีวิต โดยคำนึงถึง *ประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น* และรับรู้แรงจูงใจแท้จริง ที่ทำให้พระวาจาแท้เสด็จลงมารับสภาพ มนุษย์

พระสังคายนาวาติกันที่สอง และการประชุมสมัชชาพระสังฆราชปี ค.ศ. 2008 เชิญเราให้ กลับสู่พระวาจาด้วยวิธีการแบบ *lectio divina* อีกครั้ง

ในทำนองเดียวกัน ความสนิทสัมพันธ์เป็นหนึ่งในเดียวจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อพระวาจาได้รับการ ยอมรับตามความหมายแท้จริง และ *“กลับกลายเป็นสิ่งที่รับเข้าไป”*

คริสตชนกลุ่มแรกชุมนุมกันฟังพระวาจาและฉลองศีลมหาสนิทเป็นสำคัญ

* เส้นทางภาคบังคับ

พระเยซูเจ้าทรงเป็นโฉมหน้าของมนุษยชาติใหม่ ทุกคนต้องทำตนเหมือนพระองค์ ด้วย เหตุนี้ พระศาสนจักรแห่งเยรูซาเล็มจึงรำลึกถึงคำของนักบุญเปาโลที่เตือนสมาชิกของชุมชนของท่านให้เจริญชีวิตคืนดีกัน ซึ่งหมายความว่า ทำตนเป็นบุคคลที่ได้รับการช่วยให้รอดพ้นและเป็น หนึ่งในเดียวกับพระเจ้า การคืนดีต้องเป็นวิถีชีวิตชนิดที่ปีน *“shalom”* (สันติสุข) ของพระเจ้าที่ทรง ประทานแก่โลก และเป็นจิตวิญญาณของแต่ละชุมชน

การเจริญชีวิตในฐานะผู้ได้รับการคืนดี เริ่มต้นที่การภาวนา สิ่งนี้เป็นความเร่งด่วนและเป็น ที่มาของข้อสัปดาห์แห่งการภาวนาเพื่อเอกภาพประจำปี(ระหว่างวันที่ 18-25 มกราคม) เอกภาพ มิได้หมายถึง การกระทำเหมือนกันหรือแบบเดียวกัน(unity is not uniformity) แต่เป็นวิถีชีวิตคริสต ชนแท้ ที่เปรียบเสมือนการร้องเพลงประสานเสียง ภายใต้การกำกับดูแลขององค์พระจิตเจ้า นักร้อง แต่ละคนมีเสียงที่แตกต่างกัน แต่ก็สามารถร่วมร้องเพลงด้วยกันได้อย่างไพเราะ คริสตชนทุกยุคทุก สมัยต้องค้นหาคุณค่าที่ทำให้บรรดาคริสตชนยุคแรกเป็นหนึ่งในเดียวกันให้พบ ซึ่งได้แก่ความซื่อสัตย์ ต่อพระวาจาและศีลมหาสนิท อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตและการเติบโต พระวาจาของพระ เยซูเจ้าที่ว่า *“เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน”* ต้องตั้งกองอยู่ในโสตประสาทตลอดเวลา

พวกแรกที่ได้รับประโยชน์คือผู้ที่ลงมือภาวนา ครอบครัว ชุมชนนักบวช ชุมชนวัดสามารถ พบตนเองได้อีกครั้งตามแนวทางที่พระวรสารกำหนดไว้ ช่วงเวลาแปดวัน...หรือหนึ่งเดือนเป็นเวลา ของพระเจ้าที่ยืนยันว่าความเร่งด่วนนี้จะต้องมั่นคงและถาวร

MEDITATIO (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

* การภาวนาเริ่มเปลี่ยนตัวฉัน สันติสุขเกิดขึ้นภายในใจ การภาวนาเป็นก้าวแรกสู่เอกภาพ ทุกคนสามารถทำได้

* การเป็นพยานของฉันสะท้อนชีวิตการเป็นพยานของคริสตชนยุคแรก มองเห็นได้และเป็นการอบอุ่นเชื่อฟังต่อคำภาวนาของพระเยซูเจ้าที่ทรงขอให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน (อังกายน 17:21)

* ฉันมองรอบตัวเอง เห็นครอบครัว ชุมชน กลุ่ม แม้กระทั่งตลาด ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าต้องเป็นอย่างไร การภาวนาต้องนำสู่การกระทำที่เป็นรูปธรรม เรามีอาจขัดขวางกิจการของพระจิตเจ้าได้ การขัดขวางกิจการเพื่อเอกภาพ เป็นการกระทำที่น่าเศร้า ทำให้ทุกอย่างกลับกลายเป็นเรื่องหลอกลวง

ORATIO (พระวาจาทำให้ฉันภาวนา)

ขอโทษ “อุปสรรคยิ่งใหญ่ต่อเอกภาพก็คือความเป็นปัจเจกนิยมของเรา อันหมายถึงการยึดมั่นถือมั่นทางความคิด มุมมองและรสนิยม ความเห็นแก่ตัวเป็นกำแพงกักขังตัวเราให้อยู่อย่างโดดเดี่ยวและตัดคนที่แตกต่างจากเราออกไป

คริสตชนยุคแรกถือว่า เอกภาพทางความคิดและจิตใจ เกิดและแสดงออกมาในการช่วยเหลือเกื้อกูลที่เป็นรูปธรรม ในการแบ่งปันทรัพย์สินของตนกับพี่น้องชายหญิงที่ต้องการความช่วยเหลือ เนื่องจากเป็นเอกภาพแท้ เขาจึงไม่ยอมให้ชุมชนของเขามีคนที่มีอย่างเหลือเฟือ ในขณะที่สมาชิกบางคนขาดแคลนแม้กระทั่งสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

ผู้ที่ปรารถนาเจริญชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า แต่แตกแยกกับพี่น้อง ทำงานเพื่อผลประโยชน์ของตนเองฝ่ายเดียว ใช้ชีวิตแบบตัวใครตัวมัน ตัดสินคนอื่น หรือบางทีถึงกับตัดเขาออกจากพวกของตน การเจริญชีวิตแบบนี้ไม่มีความหมายอะไร จำเป็นต้องกลับใจหาพระเจ้าเสียใหม่ พระองค์ปรารถนารวมเราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์” (เคียร์ราลูบิก)

ขอบคุณ ภาวนาคือสรรเสริญพระเจ้าพระตรีเอกภาพ ผู้ทรงเป็นหนึ่ง เป็นแม่แบบแห่งเอกภาพของมนุษย์ การภาวนาทำให้เกิดความหวังขึ้นในโลก การอยู่ร่วมกันอย่างสันติของบรรดาประชาชาติและความผาสุกในโลก

ขอพรพระจิตเจ้า เมื่อสองพันปีที่แล้ว ศิษย์รุ่นแรกของพระเยซูเจ้า รวมตัวกันที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาได้รับพระจิตเจ้าและเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งพระกายของพระคริสตเจ้า ถึงแม้จะมีอุปสรรคมากมายทั้งภายนอกและภายใน พวกเขาก็กังขังข้อสัตย์ต่อพระองค์ พระจิตเจ้าทรงเป็นพลังในการต่อสู้เพื่อเอกภาพ และนำทางพวกเขาไปสู่นครเยรูซาเล็มสวรรค์เป็นการล่วงหน้า

“พระจิตเจ้าที่ถูกระทานให้กับทุกคนที่รับพระวาจาของพระเยซูเจ้าทางศีลล้างบาป ทำให้ผู้มีความเชื่อทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพและเพื่อน

มนุษย์ โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ วัฒนธรรมและชนชั้นทางสังคม เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่รักและเอกรภาพ” (เคียร์รา ลูบิค)

CONTEMPLATIO (พระวาจาของพระเจ้าสำเร็จสมบูรณ์)

เราเป็นร่างกายของพระคริสตเจ้า ที่กระจัดกระจายอยู่และพระองค์ทรงรวบรวมให้กลับเป็นหนึ่งเดียวกัน (อังก ยน 11:52)

“ เพื่อให้การเสวนาบังเกิดผล จำเป็นต้องรู้คำสอนของพระวรสารอย่างถ่องแท้ ซึ่งมีใช้จารีตหรือศีลธรรม ทั้งมีใช้เทววิทยาหรือวัฒนธรรม แต่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ‘พระบิดา-พระบุตร-พระจิต-พี่น้อง’ ซึ่งเป็นไปได้อาศัยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า” (Mons. P. Rossano).

COMMUNICATIO (พระวาจาทรงทำให้มนุษย์ชาติเป็นหนึ่งเดียวกัน)

พระศาสนจักรเป็นธรรมทูต แต่พระศาสนจักรแห่งนครเยรูซาเล็มเชิญเราให้สังเกตว่า กิจการธรรมทูตที่ยิ่งใหญ่อยู่ใน “การรวมตัวภายใน” ก่อน “ออกไปภายนอก” พระคัมภีร์ตั้งข้อสังเกตว่า บรรดาคริสตชนกลุ่มแรก “ประชุมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง ร่วม” “พิธีบิขหมบั้ง” ดังนั้น จุดเริ่มต้นคือเอกรภาพ

“ในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในวันเพนเตกอสเต ตามที่ลูกาบรรยายไว้ในหนังสือกิจการของอัครสาวกบทที่ 2 มีการเคลื่อนจากภายในสู่ภายนอก เหตุการณ์นี้เป็นเสมือนคำอธิบายพระวาจาของพระเยซูเจ้าที่ว่า จากความรักนี้ ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา”

พระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ใช้คำ “เสวนา” เป็นกุญแจ คำนี้ปรากฏบ่อยในพระสมณสาสน์และพระโอวาทในโอกาสต่างๆ

พระสังฆราช Piero Rossano พูดถึงคำ homo religiosus (ผู้มีศรัทธา) ซึ่งท่านถือว่าเป็นพื้นฐานของการเสวนา ท่านกล่าวว่า การเสวนาเป็นการ “ค้นพบ homo religiosus (ผู้มีศรัทธา) ในได้หล้า ในทุกวัฒนธรรม ทุกประสบการณ์ เขาแสวงหา ต้องการรู้เพื่อประโยชน์ในการเจริญชีวิต เขาแสวงหาพระเจ้าผู้สูงสุด ที่เขาฟังฟังได้” ...เอกรภาพเริ่มต้นจากจุดนี้

สัปดาห์ภาวนาเพื่อสันติภาพเป็นช่วงเวลาของการฝึกมองเหตุการณ์น่าเศร้าอันเนื่องมาจากการแตกแยก และเทียบเคียงกับอุดมการณ์พระวรสารที่เกี่ยวข้องกับเอกรภาพ อีกทั้งยังเป็นเวลานำเสนอแผนการอบรมที่ควรเป็นแนวทางที่แน่นอนของการเติบโตของคริสตชน เป็นเวลาสอนให้รู้จักทำให้การดำเนินชีวิตเป็นการอุทิศตนเพื่อความเป็นเอกรภาพอยู่เสมอ

XXXXXXXXXXXXXXXXXX